

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

VI. Damnantur, & prohibentur quinque propositiones Duellorum abusui
faventes, veteresque leges adversus Duellantes editæ innovantur, ac
Bullarii Romani Contin. Pars XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74789)

1752.

Hujus capita quædam Herbig. juri- bus favorabilia, minime confirmantur.

Episcopus ipse, ejusque Successores usu Pallii, & jure præfere- re Cruxis donantur, sub certis conditionibus, & reservationibus.

Præmissorum firmitas.

ipse Carolus Philippus Episcopus, Ecclesiastica pacis studio, plurimum contulit ad extinctionem veterum litium, & controversiarum, quæ jampridem inter ipsam Herbipolensem Ecclesiam, & Curiam, ac pro tempore existentibus Episcopos Herbipolenses, ex una, & Fuldense Monasterium, Abbatiam alias nuncupatum, in quo Nos hodie Episcopalem Dignitatem & Cathedram ereximus & institimus, ejusque Abbates etiam pro tempore existentes, ex altera, partibus, agitate fuerunt, honestâ inter ipsum, & dicti Monasterii Abbatem Concordiâ initâ, quàm Nos per alias Nostras Litteras, cum quibusdam restrictionibus, & moderationibus, approbavimus & confirmavimus: Cumque hujusmodi restrictiones & moderationes, eidem Concordiæ per Nos, justis de causis, appositæ, circa quædam potissimum capita versentur, quæ idem Episcopus in favorem Ecclesiæ & Curie suæ admitti, ac respectivè concedi & firmari exoptaverat, ideoque æquum sit illas alicujus indulti, & beneficii concessione pensari: Motu proprio, & certâ scientiâ, eundem Carolum Philippum Episcopum a quibusvis suspensionibus, & interdictis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; eidem Carolo Philippo Episcopo, ut Ipse, & ejus Successores Ecclesiæ Herbipolensis Præfules pro tempore existentes, de cœtero perpetuis futuris temporibus sacrum Pallium in solemnitatibus & functionibus in Pontificali Romano descriptis induere, & gestare, ac etiam Crucem, ad instar Archiepiscoporum, ante se elevari & gestari facere, in dicta Herbipolensi Civitate & Diocesi dumtaxat, & non alibi omnino, sive in alienis Diocesis, sive in Sacri Romani Imperii Comitibus, sive in quibusvis aliis locis Episcopo præfato non subiectis, etiam si Ordinariorum Locorum licentia ad id accederet, nec etiam in dicta Civitate & Diocesi Herbipolensi, in præsentia alicujus ex S. R. E. Cardinalibus, vel Nostris & ejusdem Sedis Apostolicæ ordinarii aut extraordinarii Legati, seu Nunciis, vel Archiepiscopi Moguntini, nisi de eorum respectivè consensu, sub gratiæ & concessionis hujusmodi nullitate; & dummodo, quo ad Pallium prædictum, tam ipse Carolus Philippus, quàm illius Successores Herbipolenses Episcopi pro tempore eligendi, illud ab eadem Apostolica Sede, servatis de jure, vel consuetudine servandis, postulare, & consueto fidelitatis debite sacramento edito, accipere, aliaque in similibus observari solita adimplere teneantur; ac denique, salvo in omnibus jure Metropolitico Ecclesiæ Moguntinæ, illiusque Archiepiscopi pro tempore existentis; & nihil immutato præcedentiæ ordine inter ipsos Episcopos Herbipolenses, aliosque Episcopos, sive ejusdem, sive alterius Provinciæ, hætenus de jure, usu, aut consuetudine, in quibusvis functionibus, confessionibus, aut Comitibus servari solito; hujusmodi Pontificalis honoris insigniis uti, liberè, & licitè possint & valeant, de Apostolicæ auctoritatis plenitudine, tenore præsentium, concedimus & indulgemus.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, nec unquam sub quibusvis generalibus similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehensas, sed tanquam in præmissarum moderationum compensationem, ut supra, concessas, semper ab illis exceptas esse, & fore, ac ceteris, ac dicto Carolo Philippo Episcopo, ejusque Successoribus dictæ Herbipolensis Ecclesiæ Præfibus pro tempore existentibus, perpetuò suffragari, nec non ab ipsis respectivè in omnibus & per omnia ob-

servari, sicque, & non aliâs, per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, judicari & definiti debere, ac irritum, & inane; si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter judicari, aut respectivè attentari contigerit. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, seu dictæ Herbipolensis, aut alterius quuscumque Ecclesiæ, etiam juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Nulli ergò omnino hominum liceat, hanc paginam Nostræ absolutiōis, concessionis, indulti, decreti, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac B. Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majori Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quinquagesimo secundo, tertio Nonas Octobris, Pontificatus Nostris Anno XIII.

D. Card. Passioneus.

J. Datrius.

VISA DE CURIA J. C. Boschi.

Loco † Plumbi. J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Damnatur, & prohibentur quinque propositiones Duellorum abusu faventes, veteresque leges adversus Duellantes editæ innovantur, ac novis superadditis pœnalibus Sanctionibus confirmantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

DETESTABLEM, ac Divina naturalique Legge damnatum Duellorum abusum, a barbaris gentibus, atque superstitiosis, non sine ingenti corporum, animarumque clade, in Christianam Rempublicam auctore Diabolo invecum, cum semper execrata sit, atque improbari Ecclesia, tum præcipuo in eam curam studio, vigilantia, ac zelo incubuerunt Romani Pontifices, ut a Fidei cœtu longissimè arceretur. Nam, ut antiquiora mittamus Prædecessorum Nostrorum Nicolai I. (a), Cœlestini III., Innocentii II., Eugenii III., Alexandri III. (b), Innocentii IV. (c) adversus singulares pugnas decreta, extant recentiores Apostolicæ Sedis Constitutiones, quibus Romani Pontifices Julius II. (d), Leo X. (e), Clemens VII. (f), ac demum Pius IV. (g) gravissimas pœnas antea statutas confirmarunt, aliaque de novo addiderunt, contra duellantes ex quacumque causa, etiam per Seculares Regionum aut Locorum Leges forsitan permissa, adjecta infamia, bonorumque proscriptio, etiam adversus complices ac partici-

(a) Epist. I. ad Carolum Calvum.

(b) In Concil. Lateranensi Cap. 1 & 2. de Tormentis, ubi trium Prædecessorum Decreta citantur.

(c) In Epist. ad Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Ecclesiasticos Regni Franciæ, apud Raynald. ad annum 1251. num. 31.

(d) Constit. incip. Regis pacifici.

(e) Constit. Quam Deo & Hominibus.

(f) Constit. Consuevit Romanus Pontifex.

(g) Constit. Ea, quæ a Prædecessoribus.

Derogatio contrariis.

Sanctio.

Dat. Pont. anno 13, die 5. Octobris 1752.

VI.

Affiduum Romanorum Pontificum studium in eliminando duellorum abusu.

Pœnæ per Tridentinum indicæ in exhibentes loci ad Monomachiam, Patrinos, & pugnantes.

Gregor. XIII. pœnæ omnes sanctiones a folementibus ad privata duella protendit.

Et Clemens VIII. iidem obnoxios effect omnes consilium, operam, & indemnitate præstantes, etiam pugna non secuta.

Affertiones ab Alexandro VII., & Innocentio XI. damnatae.

Instaurate laxiores opiniones foventes duellorum abusu.

participes, & qualemcumque operam iidem præbent.

§. 1. Tridentina verò Synodus (a) latam in eos excommunicationem extendit ad Imperatores, & Reges, Duces, ac Principes, cæterosque Dominos temporales, si locum ad Monomachiam in terris suis conceperint, ac iurisdictione & dominio loci, in quo duellum fieri permiserint, quem ab Ecclesia obtineant, eo ipso privatos declaravit. Committentes verò pugnam, eorumque Patrinos, excommunicationis, ac omnium honorum proscriptio, nec non perpetuæ pœnæ incurrit statuit; & si in ipso conflictu decesserint, Ecclesiastica sepultura perpetuo caruit.

§. 2. Cum verò præcatis saluberrimis Legibus judicialia dumtaxat, ac solemnia duella comprehensa, ac proscripta viderentur, pia memoriae Prædecessor noster Gregorius Papa XIII. (b) huiusmodi pœnas adversus eos omnes extendit, qui nedom publice, sed etiam privatim ex conflictu, statuto tempore, & loco, Monomachiam commiserint, etiamsi nulli Patrini, sociive ad id vocati fuerint, nec loci securitas habita, nullave provocatorie Litteræ, aut demeritationis Chartulæ præcefferint.

§. 3. Denique felicitis recordationis Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster, Apostolicas Romanorum ante se Pontificum Leges omnes, & pœnas in eis statutas, sua Constitutione, quæ incipit *Illius vices*, Data XVI. Kal. Septembris Anno MDXCII. diserte complexus, eandem extendit ad omnes non solum duello certantes, sed etiam provocantes, suadentes, equos, arma, commeatu præbentes, comitantes; Chartulas, Libellos, Manifesta mittentes, scribentes, vel divulgantes, aut quomodolibet circa ista cooperantes; Socios, Patrinos, de industria spectatores, fautores, criminis demum participes, illudque permittentes, vel, quantum in ipsis est, non prohibentes, ac delinquentibus veniam & impunitatem concedentes, qui se prædictis quoquomodo immiscuerint; etiamsi neque pugnae effectus, neque accessus ad locum sit subsequutus.

§. 4. His tam sapienter, tam apertè, atque perspicuè ab Ecclesia, & ab Apostolica Sede constitutis, dubitari jam nullo modo posse videbatur, quin duella omnia tam publica, quam privata, & naturali, & Divino, & Ecclesiastico iure, prorsus illicita, vetita, atque damnata censeri deberent. Sed nonnulli earum Legum interpretes, per benignitatis speciem humanis pravique cupiditatibus plus sequo faventes, Apostolicas Sanctiones ad corrupta hominum iudicia inflectentes, ac temperantes, licere, docuerunt, (c) *Viro Equestri duellum acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat: (d) Fas esse defensione occisiva, vel ipsis Clericis, ac Religiosis, tueri honorem, dum alia declinandæ calumnie via non suppetat, (e) propulsare damna, quæ ex iniqua Iudicis sententia cerè imminent; (f) defendere non solum quæ possidemus, sed etiam ea, ad quæ jus inchoatum habemus, dum alia via id assequi non valeamus: Quas quidem assertiones duellis faventes, Apostolica Sedes censura notavit, rejecit, proscriptis.*

§. 5. Et nihilominus extiterunt quàm proxime recentiores alii, qui etsi duella, vel odii, vel vindictæ, vel honoris tuendi causâ, vel levioris momenti res fortunalesque servandi, fateantur illicita; aliis tamen in circumstantiis, & casibus; vel amittendi Officii, & sustentationis, vel denegatæ sibi a Magistratu iustitiæ, defensionis innoxie titulo, ea licere pronunciant. Laxas, & periculi plenas opiniones huiusmodi, ex vulgatis eorum Libris ad Nos delatas, ubi primum accepimus, earum examen nonnullis ex Venerabilibus

Fratribus Nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & quibusdam Dilectis Filiis Sacræ Theologiæ Magistris specialiter ad id per Nos deputatis, commissimus; qui re maturè discussa, latis coram Nobis tum voce, tum scripto suffragiis, infrascriptas Propositiones censurâ, & proscriptio dignas existimaverunt.

PRIMA PROPOSITIO.

Vir Militaris, qui nisi offerat, vel acceptet duellum, tamquam formidulosus, timidus, abjectus, & ad Officia Militaria ineptus haberetur, indeque officio, quo se suosque sustentat, privaretur, vel promotionis, aliis sibi debite ac promerite, spe perpetuo carere deberet, culpa & pœna vacaret, sive offerat, sive acceptet Duellum.

II.

Excusari possunt etiam, honoris tuendi, vel humane vitæ vitandæ gratia, Duellum acceptantes, vel ad illud provocantes, quando cerè sciunt pugnam esse securam, utpotè ab aliis impediendam.

III.

Non incurrit Ecclesiasticas pœnas ab Ecclesia contra duellantes latas, Dux, vel Officialis Militiæ, acceptans duellum, ex gravi metu amissionis famæ, & officii.

IV.

Licetum est, in statu hominis naturali, acceptare, & offerre duellum, ad servandas cum honore fortunas, quando alio remedio earum salutem propulsari nequit.

V.

Asserta licentia pro statu naturali, applicari etiam potest statui Civitatis malè ordinate, in qua nimirum, vel negligentia, vel malitia Magistratus, iustitia aperte denegatur.

§. 6. Auditis itaque, super unaquaque earum Propositionum, dictorum Cardinalium & Consultorum iudiciis, atque omnibus ritè & maturè consideratis, Nos ipsas, præsentium Litterarum tenore, & Apostolica Auctoritate, tamquam falsas, scandalosas, ac perniciosas rejicimus, damnamus, ac prohibemus, itaut quicumque illas aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de iis, etiam disputandi gratiâ, publice, aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, a qua non possit (præterquam in mortis articulo) ab alio, quacumque etiam dignitate fulgente, nisi ab existente pro tempore Romano Pontifice absolvi.

§. 7. Insuper strictè, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione Divini Iudicii, prohibemus omnibus Christianis cujuscumque conditionis, dignitatis, & status, etiam speciali & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum, ad praxim deducant.

§. 8. Jam verò ut exitiosam Duellorum licentiam, in Christiana, ac præsertim Militari Republica, non obstantibus providis Legibus a plebiscite etiam Sæcularibus Principibus & Potestatibus ad eandem extirpandam laudabiliter editis, adhuc gliscentem, validiore manu coercemus, gravissimumque scelus Apostolicæ districtiōis gladio magis magisque insequamur, omnes & singulas dictorum Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum Constitutiones superius enunciatas, quarum tenores, ac si præsentibus de verbo ad verbum insertæ forent, pro sufficienter expressis haberi volumus, Apostolica auctoritate confirmantes & innovantes, ad hoc ut pœnarum gravitas & severitas majorem perditis hominibus ingerat peccandi metum, Nostro Motu proprio, ac de Apostolicæ auctoritatis plenitudine, earum-

Damnatur, & sub censuris defendi prohibentur.

Necnon in praxim induci.

Constitutiones Prædecessorum Pontificum de duellis confirmantur.

(a) Sess. 25. Cap. 19. de Reform.
(b) Constit. Ad tollendum.
(c) 2. Prop. damnata ab Alexandro VII.

(d) 17. Prop. ex damnata ab eodem.
(e) 18. Prop. ab eodem damnata.
(f) 32. Prop. ex damnata ab Innocentio XI.

Infuper pu-
bico vel pri-
vato duello
interficiens
alterum Aſy-
li jure priva-
tur.

Vivente ad-
huc laicio, &
quando, &
qua forma
percuſſorie
loco immuni
extrahi de-
beat.

Interfecto
autem ſepul-
tura ſacra de-
negatur, licet
extra locum
pugne, &
præſentia
abſolutione
obierit.

Hortatio ad
Principes, ut
in Monoma-
chiam eradi-
candam effi-
cacter in-
cumbant.

earundem præſentium Litterarum ferie, ſtatui-
mus arque decernimus, ut ſi quis in duello, ſive
publicè, ſive privatim indiçto, hominem oc-
ciderit, ſive hic mortuus fuerit in loco confi-
ctus, ſive extra illum ex vulnere in duello ac-
cepto, hujusmodi homicida, tamquam interfici-
ens proximum ſuum animo præmeditato ac de-
liberato, ad formam Conſtitutionis felicis re-
cordationis Prædeceſſoris Noſtri Benediçti Pa-
pæ XIII., quæ incipit *Ex quo Divina*, data vi-
Idus Junii Anno Domini MDCCXXV., ab Ec-
cleſiaſtica Immunitatis beneficio exclusus & re-
pulsus omnino cenſetur; ita ut a cuiuſcumque
Sacri aut Religioſi loci aſylo, ad quod confu-
gerit, ſervatis tamen de jure ſervandis, extrahi,
& Judiciis competentis Curie pro merito puni-
endus, tradi poſſit & debeat; ſuper quo Nos
Epiſcopis, aliisque Superioribus Antifitibus, ad
quos reſpectivè pertinet, & pertinebit impoſte-
rum, neceſſarias & opportunas facultates præ-
ſentium quoque tenore impertimur. Quin etiam,
vivente adhuc altero in ſingulari certamine gra-
viter vulnerato, ſi percuſſor in locum immunem
ſe receperit, ex quo, eveniente illius morte,
fugam arripere, & legum ſeveritatem evadere
poſſe proſpiciatur; Volumus, & reſpectivè per-
mittimus, ut, quatenus Periti ad inſpiciendum
vulnus accerti, *grave vita periculum* ad eſſe retu-
lerint, percuſſor ipſe, prævio ſemper Decreto
Epiſcopi, & cum aſſiſtentia perſonæ Eccleſiaſti-
cæ ab eodem Epiſcopo deputatæ, ab hujusmodi
loco immuni extractus, ſine morâ carceribus
mancipetur; ea tamen lege Judiciis indiçtâ,
ut illum Eccleſiæ reſtituere debeant, ſi vulnera-
tus ſuperſtes vivat ultra tempus a legibus, quæ
de homicidio ſunt, conſtitutum; alioquin in e-
aſdem pœnas incidant, quæ in memoratis Be-
nediçti XIII. Litteris conſtitutæ ſunt adverſus il-
los, qui delinquentem in aliquo ex caſibus ibi-
dem expreſſis, ex indiçtiis ad id ſufficientibus ſi-
bi traditum, reſtituere recuſent, poſtquam is in
ſuis deſenſionibus hujusmodi indiçia diluerit.

§. 9. Præterea, ſimili motu & auctoritate de-
cernimus ac declaramus, Sepultura ſacra priva-
tionem a ſacroſancta Tridentina Synodo inſiſtam
morientibus in loco duelli & conflictus, incur-
rendam perpetuo fore, etiam ante Sententiam
Judicis, a decedente quoque extra locum confi-
ctus ex vulnere ibidem accepto, ſive duellum
publice, ſive privatim indiçtum fuerit, ac etiam
ſi vulneratus ante mortem non incerta Pœnitentia
ſigna dederit, arque a peccatis & cenſuris
abſolutionem obtinuerit; ſublata Epiſcopis, &
Ordinariis Locorum ſuper hac pœna interpreta-
tandi ac diſpenſandi facultate, quo cæteris do-
cumentum præbeatre fugiendi ſcleris, ac debi-
tam Eccleſiæ Legibus obedientiam præſtandi.

§. 10. In hujus demum ſollicitudinis noſtræ
ſocietatem vocantes Cariſſimos in Chriſto Filios
Noſtros, Imperatorem electum, cunctoſque Catho-
licos Reges, nec non Principes, Magiſtra-
tus, Militiæ Duces, atque Præfectos, eos om-
nes & ſingulos, pro ſua in Deum Religione, ac
pietate, enixè obteſtamur in Domino, ut con-
junctis ſtudiis, & animis, exitioſa duellorum li-
centiæ, qua Regnorum tranquillitas, populo-
rum ſecuritas atque incolumitas, neque corpo-
rum ſolum, ſed, quæ nullo pretio æſſimari po-
teſt, æterna animarum vita certò periclitatur,
omni niſu & conſtantia vehementer obſiſtant.
Neque ſibi, ſuæque in Deum fidei, munerique
rationi feciſſe ſatis intelligant, quod optime
conſtitutis Legibus, indiçtiſque graviffimis pœ-
nis, horrendum ſcelus proſcriptum ſit; niſi accu-
ratam ipſarum Legum, pœnarumque executionem
naviter urgeant, ac promoveant, ſequè inexora-
biles Dei vindices in eos, qui talia agunt, diligen-

ter exhibeant. Nam ſi delinquentes aut oſcitanter
ferant, aut molliter puniant, alieno ſeſe crimine
polluent, omniſque illius ſanguinis reos ſe con-
ſtituent, quem ita crudeliter inultum eſſendi
permiferint. Vani enim falſique honoris Idolo
humanas litari victimas non impune feret ſupre-
mus omnium Judex Deus; rationem ab iis ali-
quando exacturus, quorum eſt Divina, & huma-
na jura tueri, ſibiſque creditorum hominum vi-
tam ſervare, pro quibus ſanguinem ipſe ſuum
Jeſus Chriſtus eſſudit.

§. 11. Volumus autem ut præſentium Littera-
rum Tranſumptis etiam impreſſis, Notarii pu-
blici manu ſubſcriptis, & Sigillo Perſonæ in Ec-
cleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem
ubique, etiam in judicio, fides habeatur, quæ
ipſis præſentibus haberetur, ſi originaliter fo-
rent exhibitæ vel oſenſæ: Utque eadem præ-
ſentes in conſuetis locis publicis hujus Almæ Ur-
bis per Curſores noſtros, ut moris eſt, publica-
tæ & affixæ, omnes & ſingulos, quos concer-
nunt, ſeu concernent in futurum, perinde affi-
ciant, ac ſi unicuique illorum perſonaliter inti-
matæ & notificatæ fuiſſent.

§. 12. Nulli ergò omnino hominum liceat
paginam hanc noſtrarum prohibitionis, damna-
tionis, præcepti, ſtatuti, declarationis, ſacul-
tatum impertitionis, obteſtationis, decreti, &
voluntatis infringere, vel ei auſu temerario con-
traire. Si quis autem hoc attentare præſumpſe-
rit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Bea-
torum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit
incurſurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Major-
rem Anno Incarnationis Dominicæ MDCCCLII,
quarto Idus Novembris, Pontificatus Noſtri
Anno Tertiodecimo.

D. Card. Paſſioneus.

J. Datarius.

VISA

De Curia J. C. Boſchi.
Loco + Plumbi.

J. B. Eugenius.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.
Publicat. die 24. menſis Novemb. 1752.

Damatio & Prohibitio Libri duobus tomis
conſtantis, Gallico idioma, abſque Au-
ctoris nomine, & impreſſionis loco, in lu-
cem editi, cui Titulus: *Apologie de tous les
jugemens rendus par les Tribunaux ſeculiers en
France contre le ſchiſme: dans laquelle on é-
tablit: 1. L'injuſtice, & l'irrégularité des reſus
de Sacramens, de Sepulture, & des autres pei-
nes, qu'on prononce contre ceux qui ne ſont
pas ſoumis à la Conſtitution Unigenitus: 2. La
compétence des Juges laics pour ſ'oppoſer à tous
ces actes de ſchiſme. Tom. I. & II. En Fran-
ce MDCCCLII.*

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

MILITANTIS Eccleſiæ regimini ſuperna
diſpoſitione præſidentes, Dominici Gre-
gis cuſtodix jugiter invigilare, ac Oves Æterni
Paſtoris ſanguine redemptas a pernicioſarum do-
ctrinarum venenis, quantum Nobis ex alto con-
ceditur, præſervare tenemur. Quapropter cum,
ſicut Nobis innotuit, in lucem prodierit quidam
perniciouſus Liber duobus tomis conſtans Galli-
co idioma abſque auctoris nomine, & impreſ-
ſionis loco, cui Titulus -- *Apologie de tous les
jugemens rendus par les Tribunaux ſeculiers en
France, contre le ſchiſme, dans laquelle on é-
tablit: 1. L'injuſtice, & l'irrégularité des reſus*

de

Exemplorum
auctoritas.

Sanctio.

Dat. 10. No-
vembris 1752.

VII.